

Oprettet: 30. oktober 2020
Seneste opdatering: 1. april 2022

1 Teknisk anvisning til rapportering af AML/CTF data til brug for Finanstilsynets risikomodel

HVL § 49, stk. 7, og bekendtgørelsen giver Finanstilsynet det retlige grundlag til at kræve, at virksomhederne skal indberette de data, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets risikovurdering af virksomheder og personer omfattet af denne lov, i hvert kvartal eller hvert år, som det fremgår af bekendtgørelsen.

Følgende forpligtede enheder er omfattet af kravene og dermed den tekniske anvisning:

Alle virksomheder og personer, som er omfattet af hvidvaskloven (HVL), jf. § 1, stk. 1, og som er under Finanstilsynets tilsyn (i det følgende kort benævnt "virksomheder").

Følgende virksomhedstyper skal indberette kvartalsvis, jf. § 1, stk. 1, i bekendtgørelse om indberetning af oplysninger til brug for Finanstilsynets risikovurdering af virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven (bekendtgørelsen):

- 1) Pengeinstitutter.
- 2) Realkreditinstitutter.
- 3) Sparevirksomheder.
- 4) Udstedere af elektroniske penge og udbydere af betalingstjenester omfattet af bilag 1, nr. 1-7, i lov om betalinger.
- 5) Operatører af et reguleret marked, der har fået tilladelse i Danmark til at være auktionsplatform i henhold til Europa-Kommissionens forordning 2010/1031/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet.
- 6) Aktører, som har tilladelse til at byde direkte på auktioner, der er omfattet af Europa-Kommissionens forordning 2010/1031/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, og som ikke allerede er omfattet efter nr. 1 og 3.
- 7) Valutavekslingsvirksomheder.
- 8) Udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer.
- 9) Udbydere af virtuelle tegnebøger.
- 10) Udenlandske virksomheders filialer, distributører og agenter i Danmark, der udøver virksomhed efter punkt 1 – 4.

Alle andre virksomheder skal indberette årligt, jf. § 1, stk. 2 i bekendtgørelsen.

Særligt vedrørende forsikringsformidlere

Forsikringsformidlere er omfattet af HVL, når de formidler livsforsikringer eller andre investeringsrelaterede forsikringer, jf. HVL § 1, stk. 1, nr. 7. Forsikringsformidlere, der ikke formidler disse produkter, er dermed ikke omfattet af HVL og skal derfor ikke indberette oplysninger i henhold til bekendtgørelsen. Da tilladelsen til at formidle forsikringer gælder både livsforsikringer og andre investeringsrelaterede forsik-

ringer samt skadesforsikringer, skal Finanstilsynet gøre opmærksom på, at såfremt en forsikringsformidler påbegynder udbud af livsforsikringer eller andre investeringsrelaterede forsikringer, bliver virksomheden omfattet af HVL og dermed underretningspligtig i henhold til bekendtgørelsen.

Særligt vedrørende investeringsforvaltningsselskaber, forvaltere af alternative investeringsfonde, danske UCITS og alternative investeringsfonde

Disse virksomhedstyper er omfattet af HVL, såfremt de har direkte kundekontakt, jf. HVL § 1, stk. 1, nr. 10 og HVL § 1, stk. 1, nr. 11. Dermed har investeringsforvaltningsselskaber, forvaltere af alternative investeringsfonde, danske UCITS og alternative investeringsfonde pligt til at indberette oplysningerne i henhold til bekendtgørelsen, hvis de har direkte kundekontakt.

Indberetning kan kun ske gennem FIONA, der er Nationalbankens og Finanstilsynets fælles indberetningssystem. For yderligere informationer om hvordan indberetningen i FIONA fungerer i praksis, henvises til Nationalbankens hjemmeside. Det er Nationalbanken, som administrerer FIONA

(https://www.nationalbanken.dk/da/statistik/FIONA/Documents/FO3_Brugervejledning_012019.pdf).

2 Indhold

Indledning

Opgørelsen af de enkelte parametre:

- 1) Virksomhedens vurdering af dens iboende risiko for at blive misbrugt til hvidvask eller terrorfinansiering på en skala fra 1 til 10
- 2) Antal forretningssteder i Danmark på referencedatoen
- 3) Produkttyper, som virksomheden udbød på referencedatoen
- 4) Omsætning i referenceperioden (i tusind kr.)
- 5) Antal kundeforhold i referenceperioden, opgjort som
 - a. antal etablerede forretningsforbindelser på referencedatoen
 - b. antal kunder, som virksomheden har udført enkeltstående transaktioner for i referenceperioden
- 6) Antal kundeforhold knyttet til udlandet, opgjort for hver enkelt jurisdiktion
- 7) Antal erhvervs kunder på referencedatoen, der er knyttet til brancher, som virksomheden har klassificeret som højrisikobrancher
- 8) Antal kundeforhold i referenceperioden, hvor virksomheden har tilbudt kunden produkter i form af formuepleje
- 9) Antal kundeforhold, der er oprettet i referenceperioden
- 10) Antal kundeforhold, der er oprettet i referenceperioden uden kundens fysiske fremmøde
- 11) Antal kundeforhold, der er etableret i referenceperioden via tredjepart
- 12) Antal kundeforhold i referenceperioden, hvor den indberetningspligtige har kategoriseret kunden som højrisikokunde
- 13) Antal korrespondentbankforbindelser på referencedatoen opgjort for hver enkelt jurisdiktion
- 14) Antal kundetransaktioner i referenceperioden
- 15) Antal kundetransaktioner i referenceperioden fra Danmark til andre jurisdiktioner, opgjort for hver enkelt jurisdiktion
- 16) Volumen af kundetransaktioner i referenceperioden (i tusind kr.) fra Danmark til andre jurisdiktioner, opgjort for hver enkelt jurisdiktion
- 17) Antal kundetransaktioner i referenceperioden til Danmark fra andre jurisdiktioner, opgjort for hver enkelt jurisdiktion
- 18) Volumen af kundetransaktioner i referenceperioden (i tusind kr.) til Danmark fra andre jurisdiktioner, opgjort for hver enkelt jurisdiktion
- 19) Antal kundetransaktioner, hvor virksomheden har modtaget kontanter
- 20) Samlet beløb af modtagne kontanter i referenceperioden (i tusind kr.)
- 21) Antal kundeforhold i referenceperioden tilknyttet en politisk eksponeret person, en nærtstående til en politisk eksponeret person eller en nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, opgjort for hver enkelt jurisdiktion
- 22) Antal underretninger til Hvidvasksekretariatet i referenceperioden
- 23) Antal kundeforhold i referenceperioden, som er knyttet til tidligere underretninger til Hvidvasksekretariatet
- 24) Antal forretningsforbindelser, der er blevet lukket i referenceperioden på baggrund af mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering
- 25) Antal kunder, der inden kundeforhold blev etableret, blev afvist i referenceperioden på grund af risiko for hvidvask eller terrorfinansiering
- 26) Antal interne whistleblowermeddelelser i referenceperioden, der drejer sig om hvidvask eller terrorfinansiering

3 Indledning

3.1 Angivelse af data

Der er en forskel mellem "n./a." og "0"

Det kan være, at ikke alle spørgsmål er relevante for den pågældende virksomhed. I dette tilfælde skal virksomheden svare med "n./a." Er spørgsmålet til gengæld principielt relevant for virksomheden, men der var ingenting at indberette i referenceperioden i det relevante felt, skal virksomheden angive et "0".

Et eksempel: Virksomheden udfører som følge af forretningsmodellen ingen (og kan ikke udføre) kontante transaktioner. Dermed er spørgsmål vedrørende antal kundetransaktioner, hvor virksomheden har modtaget kontanter, ikke relevant for virksomheden; derfor er "n./a." den korrekte angivelse i dette tilfælde. Har virksomheden imidlertid en (også teoretisk) mulighed for at modtage kontante betalinger, men denne blev ikke benyttet af nogen kunder i referenceperioden, skal virksomheden angive et "0".

Angivelse af beløb i 1000 kr.

Alle beløb skal angives i 1000 kr. De skal afudne til næmedstenmultipel af 1000 kr.

4 Opgørelsen af de enkelte parametre

Nedenfor følger en detaljeret beskrivelse af alle de data, som Finanstilsynet skal have indberettet i medfør af bekendtgørelsen. Bemærk, at rækkefølgen i forklaringen afspejler rækkefølgen i bekendtgørelsen. Den er ikke nødvendigvis den samme som i FIONA-templaten.

1. Virksomhedens vurdering af dens iboende risiko for at blive misbrugt til hvidvask eller terrorfinansiering på en skala fra 1 til 10

Virksomheden skal angive et heltal mellem 1 og 10, hvor 1 afspejler den mindst mulige iboende risiko og 10 svarer til den højest mulige iboende risiko. Virksomhedens vurdering skal være i overensstemmelse med den risikovurdering, som virksomheden kommer frem til i henhold til HVL § 7, stk. 1), om end der her ikke er krav om at angive et tal.

Virksomhedens angivelse skal derfor basere sig på virksomhedens egen vurdering og være en konsekvens af en vurdering af

- de produkter og tjenesteydelser, som virksomheden udbyder,
- virksomhedens kundeportefølje,
- virksomhedens distributionskanaler samt
- virksomhedens geografiske eksponering, herunder i forhold til, hvilke lande eller regioner virksomhedens kunder har forbindelse til.

Den nationale risikovurdering og den supranationale risikovurdering skal indgå i grundlaget for virksomhedens risikovurdering i henhold til HVL § 7. Derudover findes eksempler for henholdsvis lavrisiko indikationer og højrisko indikationer i hvidvasklovens bilag 2 og 3, som omhandler produkter, distributionskanaler, kunder og geografier.

Nedenfor angives to eksempler i hver sin ende af risikospektret. Der vil dog altid være tale om en konkret vurdering. Normalt vil risikovurderingen ligge mellem de to yderpunkter.

1. En lille forsikringsformidlingsvirksomhed, som kun formidler livsforsikringer, og som har en beskeden kundeportefølje uden geografisk eksponering til nogen højrisikoområder. I dette tilfælde er virksomhedens iboende risiko for at blive misbrugt til hvidvask eller terrorfinansiering meget begrænset. Et svar på "1" eller "2" vil normalt kunne forventes.
2. En stor internationalt bank, som udbyder den størst mulige palette af finansielle produkter, som har filialer over hele Danmark og i udlandet, som har kunder (også højrisikokunder) med tilknytning til udlandet, og som udnytter sofistikerede distributionskanaler. I dette tilfælde forventes svaret at være "9" eller "10".

Et mindre pengeinstitut, som kun udbyder enkle finansielle produkter, som ikke har eget korrespondentnetværk og kun i et lille omfang har tilknytning til udlandet, men til gengæld håndterer mange kontante transaktioner, forventes at ligge i midten af den øverste halvdel af skalaen.

Finanstilsynet henviser til hvidvaskvejledningens kapitel 3 for en nærmere gennemgang af de forhold, virksomhederne skal tage i betragtning.

2. Antal forretningssteder i Danmark på referencedatoen

Virksomheden skal kun oplyse antal forretningssteder, som er relevant fra et AML/CTF-perspektiv (jf. § 1, stk. 1 i hvidvaskloven). Forretningsenheder uden direkte kundekontakt eller hvor virksomheden kun udbyder produkter, som ikke er omfattet af hvidvaskloven, skal ikke medregnes.

Onboardes kunderne kun uden fysisk fremmøde, anses det sted, hvor kunderne af virksomheden bliver registreret i virksomhedens system, som forretningssted.

Har virksomheden outsourcet onboarding af kunder, som tilbydes tjeneste og produkter omfattet af hvidvaskloven, til en tredjepart, skal tredjeparten medregnes som forretningssted.

Kontantautomater (ATM'er) skal ikke medregnes som forretningssteder.

3. Hvilke produkttyper udbød virksomheden på referencedatoen?

Virksomheden skal afkrydse samtlige produkter, som virksomheden udbyder – enten direkte eller indirekte som eller via agent for en tredjepart, uanset om der aktuelt er kunder, der modtager eller benytter de pågældende produkter.

4. Omsætning i referenceperioden (i tusind kr.)

Opgørelsen af omsætning sker efter samme metode, som virksomheden anvender i sin eksterne regnskab.

Omsætningen, der angives, skal kun være den del af omsætningen, der vedrører aktiviteter, der er omfattet af HVL. Det betyder, at hvis virksomheden alene udbyder aktiviteter, der er omfattet af HVL, er det hele omsætningen, der skal opgøres. Dette vil f.eks. være typisk tilfælde for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber.

Hvis virksomheden derimod udbyder services, der falder uden for hvidvasklovens anvendelsesområde, hvilket være eksempelvis tilfælde for mange udbydere af betalingstjenester, skal disse ikke regnes med ved opgørelsen af omsætningen.

Eksempel: Udbyder virksomheden både operationel og finansiel leasing, er det alene omsætningen vedrørende finansiel leasing, der skal indberettes.

Virksomheder, der skal indberette kvartalsvist, men som ikke er forpligtede til at offentliggøre kvartalsvis omsætningsstatistik på grund af anden regulering, skal angive omsætningen fra den seneste årlige opgørelse divideret med fire.

For indberetninger med rapporteringsdatoen i februar kunne der opstå situationer, hvor virksomhedens årsregnskab ikke er afsluttet på rapporteringstidspunktet. I dette tilfælde skal virksomheden indberette et foreløbig tal baseret på virksomhedens bedste skøn, som aktualiseres så snart den endelige regnskabstal er til rådighed.

For banker er omsætning er defineret som summen af rente-, gebyr- og provisionsindtægter samt andre driftsindtægter.

5. Antal kundeforhold i referenceperioden, opgjort som

- a) Antal etablerede forretningsforbindelser på referencedatoen
- b) Antal kunder, som virksomheden har udført enkeltstående transaktioner for i referenceperioden

Et kundeforhold er en forretningsforbindelse med en kunde eller udførelse af en enkeltstående transaktion (jf. HVL § 2, nr. 5). En forretningsforbindelse er et kundeforhold som forventes at blive af en vis varighed og som kan omfatte oprettelse af kundekonto, kundedepot, gennemførelse af transaktioner og andre aktiviteter, herunder rådgivningsaktiviteter, for kunden (jf. HVL § 2, nr. 3).

Ved arbejdsmarkedspensioner og firmaordninger, hvor der udstedes selvstændige policer, er det lønmodtageren, der er kunde. Ved gruppeforsikringsordninger, hvor der ikke udstedes selvstændige policer, er det arbejdsgiveren/foreningen, der er kunde.

Definitionen af kundebegrebet for Payment Initiation Service Providers (PISP) følger hvidvaskvejledningen, hvor kundeforhold er defineret i forlængelse af kontraktforholdet.

Fsva. forsikringsmæglere præciseres det, at et kundeforhold skal forstås som den kunde, forsikringsmægleren er forpligtet til at indgå en samarbejdsaftale med, jf. § 29 i bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistributører (BEK nr. 455 af 30/04/2018).

Reelle ejere eller personer, som handler på vegne af en kunde, f.eks. gennem fuldmagtsforhold, medregnes ikke i antal kundeforhold.

Hvis en andet pengeinstituts kunde hæver penge fra virksomhedens pengeautomat, tælles det ikke som et kundeforhold eller enkeltstående transaktion.

Bemærk, at "antal etablerede forretningsforbindelser" inkluderer alle forretningsforbindelser og dermed også "sovende" kundeforhold. Nyetablerede forretningsforbindelser tælles kun med, hvis onboardingprocessen blev afsluttet før referencedatoen.

For mindre enkeltstående transaktioner (for de enkelte beløbsgrænser henvises til HVL § 10, nr. 2) er virksomheden ikke forpligtet at gennemføre kundekendingsprocedurer. Dermed kan der opstå situationer, hvor det ikke er muligt at fastlægge, om enkeltstående transaktioner blev initieret af den samme kunde eller ej. I dette tilfælde kan virksomheden rapportere antal af enkeltstående transaktioner som mål for antal kunder, som virksomheden har udført enkeltstående transaktioner for i referenceperioden.

6. Antal kundeforhold knyttet til udlandet, opgjort for hver enkelt jurisdiktion, i referenceperioden

Kundeforhold skal forstås som under punkt 5.

"Knyttet til udlandet" er bredt defineret og refererer til virksomhedens viden om kunderne. Det antal, der skal indberettes er det antal kunder, som efter virksomhedens bedste skøn er knyttet til udlandet.

En kunde anses dog som minimum at have tilknytning til andre jurisdiktioner, hvis

- a) En fysisk person har et andet statsborgerskab end dansk, har sin bopæl (permanent eller midlertidigt) i udlandet eller genererer sin indkomst (helt eller delvist) i udlandet, f.eks. via udenlandsk ansættelse.
- b) En juridisk person har domicil i en anden jurisdiktion, forretningssteder eller produktionssteder i udlandet, som medfører gentagne udenlandske transaktioner, eller reelle ejere, der har udenlandsk statsborgerskab eller bopæl.
- c) Virksomhedens kunde er en forening og indsamler sine midler (helt eller delvist) i udlandet eller donerer dele af sine midler til udlandet. Statsborgerskab og bopæl af de reelle ejere skal også omfattes ligesom for andre juridiske personer.

Tilknytning til en anden jurisdiktion kan også gøre sig gældende, hvis virksomheden forventer gentagne udenlandske transaktioner af anden grund (f.eks. på baggrund af kundens oplysninger).

Bemærk, at en stat kan være opdelt i flere jurisdiktioner. Finanstilsynet følger EBA's afgrænsning af jurisdiktioner. Kanalørerne er f.eks. politisk en del af Det Forenede Kongerige. De er dog selvstændige jurisdiktioner i forhold til hvidvask eller terrorfinansiering.

Kundeforhold med tilknytning til flere jurisdiktioner, for eksempel i form af dobbelt statsborgerskab, skal medregnes til hver af dem.

Hvis en kunde alene har aktiviteter med udlandet i form af f.eks. nethandel, ferier og normale forretningsrejser, tælles dette ikke med som, at kunden er knyttet til udlandet.

7. Antal erhvervskunder på referencelisten, der er knyttet til brancher, som den indberetningspligtige har klassificeret som højrisikobrancher

Udgangspunktet for opgørelsen er den pågældende branches risiko for blive brugt til hvidvask og terrorfinansiering. Det er ikke en vurdering af de konkrete kundeforhold.

Det er op til virksomheden at fastlægge, hvilke brancher den anser at have en høj risiko i forhold til hvidvask eller terrorfinansiering. Definitionen af højrisikobrancher skal dog være på linje med de definitioner, som er brugt for virksomhedens risikovurdering (jf. hvidvasklovens § 7, stk. 1).

Typisk betragter man brancher, der i høj grad anvender kontanter, som højrisikobrancher. Tilsvarende gælder også for brancher med kunder med vis anonymitet og med mulighed for store enkelttransaktioner, som for eksempel inden for kunsthandel, våbenhandel, ædelsten- og ædelmetalhandel, spilleindustri. Finanstilsynet skal også bemærke, at definitionen af højrisikobrancher kan være forskellig fra jurisdiktion til jurisdiktion: Livforsikringselskaber i Danmark anses typisk ikke som højrisiko, men som lavrisiko, men livsforsikringselskaber kan være betragtet som højrisiko i andre lande (f.eks. i USA). Dette er dog ikke et udtryk for, at virksomheden bør undgå at oprette kundeforhold med de pågældende brancher, idet det er virksomhedens suveræne valg.

For yderligere vejledning henviser Finanstilsynet til den nationale risikovurdering, den supranationale risikovurdering og til hvidvasklovens bilag 3.

8. Antal kundeforhold i referenceperioden, hvor virksomheden servicerer kunden i form af formuepleje

For afgrænsning af kundeforhold henvises til definitionen under punkt 5.

Med formuepleje menes, at virksomheden tilbyder kunderne placering af kundernes midler i værdipapirer eller andre finansielle instrumenter, men definitionen omfatter ikke køb og salg af værdipapirer via enkeltstående handler.

Det er op til virksomheden selv at afgrænse dette nærmere, f.eks. om det indgår i virksomhedens markedsføring. Typisk er kundeforhold i *wealth management*- eller *private banking*-segmentet omfattet, men disse eksempler er ikke udtømmende. Der er som følge heraf ikke en på forhånd fastlagt grænse for kundens formue eller størrelsen af kundens portefølje. Antallet er det antal, som efter virksomhedens bedste skøn kommer ind under afgrænsningen.

Hvis dette spørgsmål ikke er relevant for virksomheden, skal virksomheden anføre et "n/a".

9. Antal kundeforhold, der er oprettet i referenceperioden

For definitionen af kundeforhold henvises til punkt 5 eller til HVL § 2, nr. 5. Bemærk, at kundeforhold omfatter både enkeltstående transaktioner og forretningsforbindelser.

En forretningsforbindelse skal kun medregnes her, hvis onboardingprocessen blev afsluttet i referenceperioden.

Kundeforhold, hvor kunden blev re-onboardet efter et tidligere ophørt kundeforhold, skal medregnes.

10. Antal kundeforhold, der er oprettet i referenceperioden uden kundens fysiske fremmøde

For definitionen af kundeforhold henvises til punkt 5 eller til hvidvasklovens § 2, nr. 5.

Virksomheden skal indberette antal kundeforhold oprettet i referenceperioden, hvor hverken virksomheden selv eller en tredjepart involveret i onboardingprocessen har verificeret kundens identitet under et fysisk møde med kunden.

Juridiske personer skal tælles med, hvis virksomheden ikke har fysisk mødt mindst én af de tegningsberettigede personer, som repræsenterer den juridiske person.

Eksempel: En af virksomhedens kunder blev oprettet i virksomhedens systemer uden fysisk fremmøde, men han eller hun kommer senere til en af virksomhedens forretningssteder og kundens identitet bliver verificeret på dette tidspunkt. I dette tilfælde skal kunden ikke (længere) medregnes i denne opgørelse.

11. Antal kundeforhold, der er etableret i referenceperioden via tredjepart

Virksomheden skal angive antal etablerede forretningsforbindelser, der opfylder begge følgende kriterier:

- 1) Hele onboardingprocessen blev udført af en tredjepart.
Den afgørende faktor er, hvem der udsteder kontrakten. Hjælper tredjeparten at indsamle dataene, men kontrakten udstedes i sidste ende af virksomheden, medregnes det ikke her.
- 2) Onboardingprocessen blev afsluttet i referenceperioden.

12. Antal kundeforhold i referenceperioden, hvor den indberetningspligtige har kategoriseret kunden som højrisikokunde

Virksomheden skal angive antallet af kunder, som virksomheden har klassificeret som højrisikokunder i relation til hvidvask og terrorfinansiering. Risikoklassifikationen skal udarbejdes med udgangspunkt i virksomhedens risikovurdering efter § 7 i HVL, og virksomhedens klassificering af højrisikokunder skal være i overensstemmelse med virksomhedens skærpede kundekendskabsprocedurer (jf. HVL § 17, stk.1).

Virksomheden skal indberette det antal højrisikokunder, der har været i perioden, uanset om kundeforholdet har bestået i hele perioden eller kun i en del af perioden. Opgørelsen omfatter også enkeltransaktioner.

13. Antal korrespondentbankforbindelser på referencedatoen opgjort for hver enkelt jurisdiktion

Korrespondentbankforbindelser er defineret i HVL § 2, nr. 4 og er yderligere præciseret i ”*Finanstilsynets vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme*”. En korrespondentbankforbindelse skal tilregnes den jurisdiktion, hvor korrespondentbanken er registreret.

Bemærk, at antal korrespondentbankforbindelser opgøres per referencedatoen og ikke per referenceperioden for at forhindre en dobbeltoptælling, hvis virksomheden udskifter korrespondentbankforbindelser under referenceperioden.

14. Antal kundetransaktioner i referenceperioden

Kundetransaktioner omfatter alle finansielle transaktioner, som defineret i hvidvasklovens § 2, nr. 2, til eller fra kundernes konti eller depoter eller hvor virksomheden modtager betaling for en aktivitet, der er omfattet af HVL. Bogføringsdatoen er afgørende for, om en kundetransaktion medregnes i referenceperioden.

Pensionskasser og livsforsikringselskaber skal kun indberette transaktioner, som ikke sker som led i firmapensionsordninger og arbejdsmarkedspensionsordninger (f.eks. ekstraordinære indbetalinger eller genkøb af policer, men også indbetalinger til private pensionsordninger).

For en PISP (payment initiation service provider) skal initiering af transaktioner medregnes her, hvis initieringen og eksekveringen af transaktioner er udført af forskellige virksomheder.

Køb og salg af værdipapirer anses også at være kundetransaktioner. I disse tilfælde skal en kundetransaktion forstås på linje med MiFID II's regler. Én ordre, som virksomheden modtog, kan således medføre flere transaktioner, alt afhængig af, hvordan ordren bliver eksekveret. Gav virksomheden dog én ordre videre til en tredjepart, skal den kun tælles én gang, uanset ordrens ultimative udførelse.

Corporate actions tælles kun med, hvis de medfører en eller flere finansielle transaktion(er). I dette tilfælde skal f.eks. udbyttebetalinger regnes med, men ikke en navneændring eller en fusionen, hvor ”kundens virksomhed” er den fortsættende virksomhed.

15. Antal kundetransaktioner i referenceperioden fra Danmark til andre jurisdiktioner, opgjort for hver enkelt jurisdiktion

En kundetransaktion forstås som defineret under punkt 14. I dette tilfælde er det afgørende, om transaktionen sker til eller fra fysiske eller juridiske personer i udlandet, herunder via udenlandske korrespondentbanker. Udføres transaktioner via en tredjepart i en anden jurisdiktion end den jurisdiktion, som er udgangspunkt eller mål for transaktionen, skal tredjepartens jurisdiktion ikke medregnes.

Køb og salg af værdipapirer anses som en udenlandsk transaktion, hvis mindst én af følgende kriterier er opfyldt:

- 1) Værdipapiret blev handlet på en udenlandsk fondsbørs
- 2) Værdipapirhandlen foregik OTC, dvs. uden for en fondsbørs, og handelsmodparten er hjemmehørende i en anden jurisdiktion
- 3) Værdipapirhandlen foregik OTC og udstederen af værdipapiret er hjemmehørende i en anden jurisdiktion
- 4) Værdipapiret blev ny
- 5) udstedt og udstederen er hjemmehørende i en anden jurisdiktion. I dette tilfælde er det ikke relevant, om handlen forgår via et reguleret marked eller OTC.

Hvis handelsmodparten er en systemisk internalisator, skal den behandles som en vsædanlig OTC-handel.

Retningen af pengestrømmen afgør, om en transaktion anses at være til eller fra Danmark. Et køb af udenlandske værdipapirer er således typisk en transaktion fra Danmark til udlandet, mens udbetaling af udbytte af udenlandske værdipapirer er typisk en transaktion fra en anden jurisdiktion til Danmark, selvom udbetalingen af udbytte sker i form af værdipapirer.

16. Volumen af kundetransaktioner i referenceperioden (i tusind kr.) fra Danmark til andre jurisdiktioner, opgjort for hver enkelt jurisdiktion

Her skal virksomheden angive summen af samtlige kundetransaktioner nævnt i punkt 15. Beløbet skal være i DKK og rundet til den nærmeste multipl af 1000.

For transaktioner i andre valutaer end DKK skal virksomheden benytte de samme omregningskurser, som virksomheden benytter til virksomhedens egen bogføring.

17. Antal kundetransaktioner i referenceperioden til Danmark fra andre jurisdiktioner, opgjort for hver enkelt jurisdiktion

For definitionen af udenlandske transaktioner henvises til punkt 15.

18. Volumen af kundetransaktioner i referenceperioden (i tusind kr.) til Danmark fra andre jurisdiktioner, opgjort for hver enkelt jurisdiktion

Her anvendes de samme regler, som er anført under punkt 16.

19. Antal kundetransaktioner, hvor virksomheden har modtaget kontanter

En kundetransaktion kan være en enkeltstående transaktion eller en del af en forretningsforbindelse. Kontanttransaktioner skal medregnes, uanset om de er selvstændige eller en del af en anden transaktion. Modtagelse af kontanter via døgnboks eller ATM skal også tælles med.

Valutaveksling skal medregnes, såfremt virksomheden har modtaget kontanter.

Virksomheder, som delvis udbyder produkter eller tjenesteydelser, der ikke er omfattet af hvidvaskeloven, skal kun medregne kontanttransaktioner i forbindelse med den del af virksomheden, der er omfattet af hvidvaskeloven.

Eksempel: Virksomheden udbyder salg af nye og brugte biler, bilreparation såvel finansiel leasing. I dette tilfælde skal virksomheden kun rapportere antal transaktioner, hvor virksomheden modtog kontanter i forbindelse med finansiel leasing.

20. Samlet beløb af modtagne kontanter i referenceperioden (i tusind kr.)

Her skal angives summen af samtlige transaktioner medregnet under punkt 19. Beløbet skal være i DKK og rundet til den nærmeste multipl af 1000.

Modtog virksomheden kontanter i andre valutaer, skal det omregnes til DKK med valutakursen, som anvendes ved bogføring i virksomheden.

21. Antal kundeforhold i referenceperioden tilknyttet en politisk eksponeret person, en nærtstående til en politisk eksponeret person eller en nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, opgjort for hver enkelt jurisdiktion

Et kundeforhold anses at være knyttet til en politisk eksponeret person (PEP), jf. § 18, stk. 1, hvis kunden, kundens reelle ejer, den begunstigede i henhold til en livsforsikringspolice eller den begunstigedes reelle ejer er en politisk eksponeret person (jf. § 2, nr. 8) eller en nærtstående eller en nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person (jf. § 2, nr. 6 og 7).

Ved afgrænsningen af, om en PEP er tilknyttet til en anden jurisdiktion, skal virksomheden anvende de samme regler, som er angivet under punkt 6. PEP per jurisdiktion er hermed en delmængde af kundeforhold tilknyttet til denne jurisdiktion.

Bemærk, at punkt 21 omfatter samtlige jurisdiktioner, Danmark inklusive, og at Finanstilsynet ikke ønsker oplyst antal PEP-kunder, men antal kundeforhold tilknyttet til en PEP.

En eksempel: Virksomheden har en forretningsforbindelse med en kunde med navnet XYZ og virksomheden har konstateret, at XYZ er en politisk eksponeret person. Men XYZ er også den reelle ejer af to andre kunder, kunden ABC og kunden DEF. I dette tilfælde har virksomheden tre kundeforhold som er tilknyttet til en PEP: XYZ, ABC og DEF.

22. Antal underretninger til Hvidvasksekretariatet i referenceperioden

Her foretages opgørelsen i henhold til tidspunktet for underretning og ikke det tidspunkt, hvor en mistankegrundlag opstod.

Fremsendelse af yderligere informationer vedrørende tidligere underretninger tælles ikke med.

23. Antal kundeforhold i referenceperioden, som er knyttet til tidligere underretninger til Hvidvasksekretariatet

Der opereres her med to forskellige tidsperioder:

- 1) Der medregnes kun kundeforhold, som eksisterede på et tidspunkt i løbet af referenceperioden, uanset om det bestod i hele perioden eller ej. Enkelstående transaktioner udført i referenceperioden skal medregnes.
- 2) Det medregnes kun kundeforhold, som har tilknytning til en tidligere underretning til Hvidvasksekretariatet. Dette går fem år tilbage.

"Er knyttet til" skal forstås på samme måde som i punkt 21, hvor "PEP" dog erstattes med en kunde, som blev underrettet til Hvidvasksekretariatet.

Børneopsparinger, sovende konti eller lignende skal også medregnes, hvis der er en tilknytning til tidligere underretninger som defineret ovenfor.

Eksempler:

- Virksomheden underrettede en mistænkelig transaktion fra en kundekonto, og den samme kunde er formand for en forening, som er også en kunde i virksomheden. I dette tilfælde medregnes begge forretningsforbindelser.
- Virksomheden underrettede Hvidvasksekretariatet om mistænkelige transaktioner vedrørende en af virksomhedens erhvervskunder for tre år siden. Denne erhvervskunde havde den samme reelle ejer som tre andre erhvervskunder. To af dem er midlertidigt afviklet, mens én af dem har stadig en forretningsforbindelse med virksomheden. I dette tilfælde skal virksomheden medregne to kundeforhold i referenceperioden, som er knyttet til tidligere underretninger til Hvidvasksekretariatet. Til gengæld skal der ikke medregnes personer og deres privatkonti, hvis disse personer tiltrådte erhvervskunden efter opgørelsestidspunktet.
- Hvis virksomheden underrettede om en mistænkelig aktivitet hos en kunde, som har tegnet en livsforsikring hos virksomheden, og den samme person er den begunstigede i henhold til en anden livsforsikringspolice, skal virksomheden medregne begge kundeforhold.
- Hvis virksomheden har et kundeforhold, som gav anledning til flere underretninger til Hvidvasksekretariatet i de seneste år, medregnes det kun én gang.

24. Antal forretningsforbindelser, der er blevet lukket i referenceperioden på baggrund af mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering

Virksomheden skal kun medregne forretningsforbindelser, som var etableret tidligere, men som blev lukket, fordi virksomheden har vurderet, at der er forøget risiko for hvidvask eller terrorfinansiering, og hvor lukningen blev afsluttet inden for referenceperioden.

Det skal dog bemærkes, at virksomheden på ingen måde er forpligtet at lukke forretningsforbindelser, selvom kundeforhold klassificeres som højrisiko.

25. Antal kunder, der inden kundeforhold blev etableret, blev afvist i referenceperioden på grund af risiko for hvidvask eller terrorfinansiering

For definitionen af *kundeforhold* henvises til punkt 5.

Her skal virksomheden angive summen af

- 1) antal af forretningsforbindelser, som virksomheden valgte ikke at etablere på grund af forøget risiko for hvidvask eller terrorfinansiering og hvor beslutningen blev lukket i referenceperioden og
- 2) antal enkeltstående transaktioner, som blev afvist i referenceperioden på grund af forøget risiko for hvidvask eller terrorfinansiering.

I begge tilfælde skal virksomheden medregne sager, hvor virksomheden standsede onboarding-processen, fordi kunden ikke leverede de nødvendige informationer eller dokumentationer.

Der skal kun medregnes potentielle kunder, som virksomheden underrettede om til hvidvasksekretariatet jf. HVL § 26, stk. 1.

26. Antal interne whistleblowermeddelelser i referenceperioden, der drejer sig om hvidvask eller terrorfinansiering

Ikke alle virksomheder, der er omfattet af hvidvaskloven, er også forpligtet til at have en whistleblowerordning, jf. § 35, stk. 1 og 3. Virksomheder uden en sådanne ordning skal angive "n/a".

Har virksomheden en whistleblowerordning, uden at der har været indberetninger til ordningen i referenceperioden, skal virksomheden anføre et "0".